

[Indenrigs- og boligministeren.]

anbefaling. Jeg mener, at den dengang med stort flertal vedtagne lovbestemmelse bør blive stående uændret.

Ordføreren for forslagsstillerne (Steen):

Den højtærede minister fremsatte en bemærkning, som jeg må erkende at jeg står uforstående overfor. Ministeren sagde, at det radikale venstre på et meget tidligt tidspunkt havde mulighed for at komme i forhandling om det spørgsmål, men at vi først på et meget sent tidspunkt blev opmærksomme på § 43. Det beror på en misforståelse. Jeg ved ikke, hvor den højtærede minister har sine informationer fra, de er i hvert fald forkerte. Under valglovskommissionens behandling af hele det spørgsmål fastholdt vi fra første færd de bestemmelser, som jeg søgte at fastholde ved forhandlingerne her i marts, og som vi stiller forslag om at vende tilbage til.

Jeg beklager, at den højtærede minister stiller sig, som han gør. Den højtærede minister siger, at vi drøftede sagen i marts. Det er rigtigt. Ministeren fortsatte så med at sige, at der er ikke sket noget siden marts. Jo, der er netop sket noget siden marts. Der er sket dette, at denne valglov har haft premiere, og at denne premiere faldt så uheldigt ud som tænkeligt muligt. Den viste sig at virke netop så urimeligt, som vi i marts havde forudsagt. Jeg har ingen som helst interesse i i denne forbindelse at drøfte hverken partiet de uafhængige eller personen Knud Kristensen. Forud for dette partis opståen og denne persons genindtræden på den politiske arena kæmpede vi af yderste evne for at bevare det synspunkt, som vi stadig mener bør være grundlaget for bestemmelsen i valgloven. I konsekvens heraf benægter jeg, at her er tale om nogen lejlighedslovgivning. Det er vort principielle grundsyn, og jeg beklager, at ministerens, såvidt jeg forstår, er det modsatte.

Jeg kender godt det grundsyn, som den højtærede minister og de partier, der nu har fundet hinanden, har. Det er den stormægtige magthaver, der siger: hvad skal småfolk komme og blande sig i vore forhold for, det ordner vi selvfølgelig meget bedre. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede minister mener, at det var bedre, hvis det

var socialdemokratiet alene. Jeg kender den tankegang, den er ikke ukendt i verden. Den er prøvet nogle steder. Naturligvis er det ene parti det egentlige, store ideal. Det kendte man i Tyskland, og dér er man jo på vej til det igen. Det har man i Rusland og har haft det længe. Men i hvert fald: to-partiet, det er det, der duer, det er egentlig det, man tænker sig. Jeg må sige, at jeg er ikke nogen beundrer af noget af de systemer. Jeg har en helt anden grundopfattelse, og det er den, at jeg tror, det er klogt og rigtigt og i folkestyrets sande interesse, at bevægelser, der opstår i folket og samler en tilslutning som den, der her er tale om, får lejlighed til netop her i salen at få sine argumenter prøvet og til her at vise, hvad de i al deres overlegne klogskab — og den starter de gerne med — er værd i hverdagens praktiske arbejde. Hvis de består den prøve, bliver de her, består de den ikke, forsvinder de.

Jeg er enig med den højtærede minister i, at man ikke skal lave en ny valglov efter hvert valg, og det har vi lykkeligt været forskånet for, så længe vi havde rimelige regler, de regler, jeg gjorde mig til talsmand for. Dem havde vi i 30 år, og det gik udmærket. Ja, siger man, men der var splittelse, der kom nye partier. Ja, der kom dansk samling, og det var ikke noget; det forsvandt igen. Nazisterne kom, båret frem af særegne forhold, og mon det ikke var lige så godt, at vi havde dem her, som at de alene havde gået udenfor? De forsvandt. Bondepartiet kom med al sin stortalenhed, men det forsvandt, og det forsvandt, fordi det ikke bestod prøven. Jeg er overbevist om, at for folkestyret er det langt, langt sundere, end at der i folket vokser den forestilling frem, at nu har de en gang bestående partier udnevnt sig selv til i nutid og fremtid at være kongeligt privilegerede partier, der alene ordner det hele.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærbo):

Det er næsten glædeligt for mig, at jeg har været i stand til hos den ellers så overlegne, rolige og besindige mand, som det ærede medlem hr. Steen er, at fremkalde en sådan irritation, som mine udtalelser altså har fremkaldt. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem hr. Steen sigtede til, da han sagde, at valgloven har haft premiere og resultatet